3de. Jaargang. | Curacao den 24en. April 1886. | N° 121

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao*, — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba*. — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire*. - Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

25 April *Harrison* van Liverpool.
26 „ *Maracaibo* „ Maracaibo.
28 „ *Philadelphia* „ New-York.

CALENDARIO.
April-Mei.

25 DOMINGO di Resurreccion.
26 LUNA. Stoe. Cletoe i Marcelino, papa imm.
27 MARTES. B. Pedro Can. c. S. Eyberto, m.
28 RAZON. S. Vidal. m.
29 HUEBES. S. Pedro di Verona, m.
30 VIERNES. Sta. Catalina di Sena, v.
1 SABRA. S. Felipe i Santiago, apost.

STAND DER MAAN.

L. K. 26 April 12 ure 39 m. A. M.

Opkomst der Zon:
25 April 5 ure 47 min.
Ondergang der Zon:
25 April 6 ure 13 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.

vertrek van hier:

28 April *Valencia* naar New-York.
30 „ *Maracaibo* „ Maracaibo
10 Mei *Maracaibo* „ Maracaibo.

„IK BEN DE VERRIJZENIS EN HET LEVEN"

—o—

Nooit had de mond eens menschen stouter woorden gesproken. Een mensch, die elk oogenblik een schrede nader tot den dood komt, noemt zich HET LEVEN!— Een mensch, die eenmaal in het graf der aarde zal nederdalen en tot de ontbinding zeggen moet: „Gij zijt mijn vader"; en de „grafwormen als zijn moeder en zuster begroet" (*Job.* XVII) — hij zegt van zichzelven: „Ik ben de VERRIJZENIS! Welk een mensch, die aldus in vollen ernst sprak, kan dat zijn — tenzij een Godmensch? Inderdaad; op den dag dat het graf zich ontsloot voor den Gekruiste en Hij glorievol den triomf vierde over dood en graf, bleek dat woord een goddelijk woord, bleek die mensch, Jezus Christus, een GODMENSCH te zijn.

Al wat Christen is viert heden dan ook de zegepraal van zijn God en Verlosser, Jezus Christus, jubelend mede; te meer, omdat niet alleen voor Zich-zelven d. i. om getuigenis van zijn Godheid af te leggen, maar ook tot vertroosting en blijde hoop zijner leerlingen door den Heiland de woorden gesproken zijn: „Ik ben de Verrijzenis en het Leven." Immers, ook zij zouden eenmaal deelnemen in de verrijzenis en in dat leven: „Die in Mij gelooft, zal leven, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage"!

—

Het feit van Christus' Verrijzenis was de goddelijke bekrachtiging van al wat Hij gedurende de drie jaren Zijner omwandeling door Judea geleerd en gedaan had: het leerstuk of dogma Zijner Opstanding van de dooden is niet minder dan ook de hoeksteen, die geheel het gebouw des Christendoms te zamen houdt. Dit zóó waar, dat zelfs de sekten en ketterijen welke van den Christelijken godsdienst zijn afgescheiden en het leerstuk der Verrijzenis behouden hebben, eeniger mate nog den naam van Christelijke *Kerk* zich konden toeëigenen; terwijl alle godsdienstige vereenigingen welke noch de Verrijzenis van Christus en bijgevolg noch Christus' Godheid erkennen, tot de eenvoudige en profane klasse van „Maatschappij", „Genootschap" of „Club" herdoopt moeten worden, als zijnde louter vereenigingen, die het leven ontvingen van menschen en menschelijke willekeur. Hoe glansrijk en volheerlijk vertoont zich tegenover die sekten en ketterijen de majestueuze grootheid en goddelijkheid van de *Eene, Heilige, Apostolische* en *Katholieke* KERK met haar dogma van de Verrijzenis en de Godheid van haren Stichter! Het leven en de kracht der verrijzenis van den Goddelijken Meester draagt Zij sinds negentien eeuwen als heuren onvervreemdbaren bruidschat mede. Zoovele kerkvervolgers Haar eenen dood des Kruizes en een Calvarië hadden toegezworen, ja, Haar in de „ruste des grafs" reeds waanden ingegaan, zagen Haar glorievol ten leven verrezen en met den diadeem der onsterfelijkheid gekroond.

—

Het leven der Kerk openbaart zich vooral in haren onafgebroken strijd voor de handhaving en verspreiding der Christelijke waarheid en der Christelijke deugd. Wij zonen der 19e eeuw hebben het voorrecht, dat leven en die levenskracht van Christus' Kerk in haar heerlijkste uitingen en rijkste ontwikkeling gade te slaan, omdat nooit wellicht als in onzen tijd, de strijd tegen de waarheden des Evangelies zoo hevig en zoo algemeen was. Ook met een leger van openbare en geheime vijanden heeft de Katholieke Kerk te kampen: vier van het zestal Groote Mogendheden gedragen zich tegenover Haar als ruwe en geweldige, als valsche en geniepte Kerkvervolgers. De Russische knoet, de Pruisische korporaalstok, de Maçonieke passer in de hand van den ouden Grevy c. s. en de rooversdolk van Humbertus van Savoye — ziedaar de wapenen, de ontzachelijke, de bloedige wapenen welke tegen de Kerk tot hare verdelging sinds jaren hun dienst moeten leenen. Dat edele viertal heeft echter al bitter weinig eer ingelegd met hun verdelgingsstrijd tegen de Bruid van Christus. Zij handhaaft zich over de geheele linie; breidt naar Oost en West, naar Zuid en Noord de grenzen steeds verder uit van haar gebied en heerschappij, terwijl haar vijanden voor het aanschijn der wereld al dieper en dieper in de schande hunner vernedering en nederlagen wegzinken. Ja, onlangs was geheel de Oude en Nieuwe Wereld getuige van het wondervolle feit, dat de machtigste vijand der Katholieke Kerk niet schroomde de wapenen (zijne Meiwetten) neer te leggen en aldus getuigenis te geven van de onweerstaanbare macht en heilvolle levenskracht onzer heilige Kerk, die onverwinbaar en onsterfelijk is gelijk haar goddelijke Stichter Jezus Christus. Zoo ziet men, dat de heerlijkste gloriestralen van Christus' Verrijzenis en Leven door alle eeuwen heen het erfdeel zijn van Zijne smetteloozе Bruid, de Katholieke Kerk. Haar Verlosser heerscht en regeert: want Hij is verrezen, gelijk Hij voorgezegd heeft; en noch Hij, die de Verrijzenis is en het Leven, noch het werk zijner almacht, d. i. Zijne Kerk, zullen den dood en het verderf kunnen ondergaan. Halleluja! Eer aan God!

—

"Mi ta Resurreccion i Bida"

Nunca ainda boca di un hende a pronuncia palabra mas soberbè. Un hende koe na cada momentoe, ta doena un pasoe mas cerca mortoe, ta jama é mees ¡ BIDA !— Un hende, koe lo baha un dia den schootji di tera, i koe lo meste bisa na disolucion: "Bo ta mi tata"; un hende "koe ta jama bitjinan di tera su mama i su roeman" (*Job. XVII*)— e hende-aí ta bisa di é mees: "Mi ta RESURRECCION!" ¿ Kende otro por papia asina seriamente, sino un Hende-Dios? En berdad; dia koe graf di e Homber crucificar a habri, i koe E tabata celebra su triunfo riba mortoe, e dia-ai toer hende a comprende koe e palabra ta sigur un palabra divino, toer hende a comprende koe e hende-aí Hesu Cristoe, ta HENDE-DIOS.

Toer kiko ta Cristian ta celebra awé coe alegria triunfo di nan Dios i Salbador, Hesu Cristoe; coe mas razon ainda, pasobra no solamente pa doena testimonio di E mees, esta, di su Dibinidad, ma també pa consuelo i esperanza di su discípulonan nos Redentor a bisa: "Mi ta Resurreccion i Bida." Sí, su discípulonan també lo tin parti den e resurreccion i den e bida-aí: "Es koe kere den Mi, lo biba, i lo Mi lamanté dia di huicio."

—

Resurreccion di Hesu Cristoe tabata sancion dibina di toer lo ké El a sinja i haci duranti tres anja den Hudea: doctrina di Su lamantamentoe foi mortoe ta piedra angular di edificio di Cristianismo. Esaki ta asina sigur, koe hasta secta i heregianan koe a separa foi Cristianismo i koe a conserva e doctrina di Resurreccion por a apropia nan di algun manera e nomber di *Iglesia* Cristian; mientras toer e reunion religiosonan koe no ta acepta ni Resurreccion di Cristoe i por consiguiente ni Divinidad di Cristoe, meste ta considerar simplemente como e clase profano di "Sociedad" "Union" ó "Club", siendo toer esainan, reunion, koe a ricibi nan bida foi hende i caprichoe di hende. ¡Com glorioso i sublime e grandeza magestuoso i divinidad di nos IGLESIA *Un, Santa, Apostólica* i *Católica* coe su dogma di Resurreccion i Divinidad di su Institutor, ta presentó dilanti di e secta i e heregianan-aí! Ta diez-nuebe siglo caba koe E ta conseiva bida i forza di resurreccion di Senjor Divino como Su dote inviolable. Toer e poersigidornan koe a hura e Iglesia-aí un mortoe di cruz i un Calvario, sí, toer e poersigidornan koe a miré [!] "den su graf caba", nan toer a mira Iglesia di Cristoe lamanta jeen di

bida i gloria i coronar coe diadema di inmortalidad.

Bida di Iglesia Católica ta revelé principalmente den su lucha incansable pa conservacion i extencion di berdad i di virtud Cristiannan. Nos, jioenan di siglo XIX, tin e privilegio di mira bida i forza di bida di Iglesia di Cristoe den su manifestacionnan di mas sublime, den su desarroljo di mas grandi, pasobra nunca kizas, lucha contra berdad di Evangelionan tabata asina fuerte i asina general, manera den nos tempoe. Iglesia Católica tin di bringa contra un egército di enemigoe públieo i secretoe; cuater di e seis Potencia Grandinan ta para awendia contra Iglesia di Cristoe manera persigidor traidor i furioso. Rusia i Prusia coe un paloe den nan manoe, passer di Masoneria den manoe di Grevy i un punjal di ladron den manoe di Humberto di Saboya — ata aí e armanan, e arma sangrientenan koe méste presta nan servicio na destruccion di Iglesia ta hopi tempee caba. E noble cuarteto-ai a gana masjar poco honor coe su lucha di destruccion contra Esposa di Cristoe: E ta sostené contra nan toer: E ta extende semper limite di Su poder i influencia na Oost i West, na Noord i Zuid, — mientras su enemigoenan, na bista di henter mundoe, ta cubri nan mas i mas coe bergüenza di humiliacion i derrota. Sí, poco dia pasar nan koe henter tabata testigoe di e hecho milagroso, koe e enemigoe mas poderoso di Iglesia Católica, esta Von Bismarck, no a duda pa pone su armanan abao (su *Leyanan di Mei*) i haci di e manera-ai testimonio di e forza irresistible di nos Santa Iglesia, koe ta invencible i inmortal, mees cos koe su Institutor divino, Hesu Cristoe.— Asina bende ta mira, koe e resplendor gloriosoenan di Resurreccion i Bida di Cristoe ta, den toer siglo, herencia di Su Esposa sin mancha. "Cristoe a bence, Cristoe ta reina": *Aleluja!*

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

MORGEN, het hoogfeest van Paschen, zal door Z. D. H. Mgr. H. J. A. van Ewijk in de Sant-Ana-Kerk om 9 uren een pontificale heilige Mis worden opgedragen.

De 26e dezer maand herinnert ons den geboortedag van *de H. Rosa van Lima*, die vóór drie eeuwen op dien dag het eerste levenslicht ontving. Aanst. Maandag den 2en Paaschdag zal Z. D. H. Mgr. van Ewijk in de Kerk op Pietermaai in een Pontificaal Lof om zes uur een beeld van die H. Patrones van America plechtig wijden.

DEN 1n JUNI a. s. treedt een Koninklijk besluit in werking, waarbij de post van brieven, (welke rechtstreeks over zee (d. i. met de zoogenaamde „zeepost") tusschen Nederland en zijn koloniën of bezittingen in andere werelddeelen worden gewisseld, vastgesteld wordt op 12½ cent voor elk gewicht van 15 grammen of gedeelten van 15 grammen. Voor militairen beneden den rang van officier, bij de land en zeemacht, is het bedrag van voormelde brieven 5 cent, mits zij geen brieven aan anderen bevatten.

Ook is dat Koninklijk besluit (waarbij de brievenport op 12½ cent gebracht wordt) toepasselijk op brieven en verdere stukken, die in gesloten brievenmalen met schepen onder Nederlandsche vlag („zeepost") tusschen de Koloniën Curaçao en Suriname onderling, of tusschen het eiland *Curaçao* ter eene, en de eilanden *St. Martin* [N. G.] *St. Eustatius* en *Saba* ter andere zijde, worden uitgewisseld.

NEDERLAND.

Bij de verkiezing van een lid der Tweede Kamer voor het hoofdkiesdistrict **Assen** zijn uitgebracht 1938 stemmen. Er moet herstemming plaats hebben tusschen den heer **Van Diggelen**, die 824, en den heer **Smeenge** die 696 stemmen verkreeg. Op den heer **De Savornin Lohman** waren 485 stemmen uitgebracht.

—Woensdag 17 Maart heeft de Kamer met de algemeene beschouwingen over de grondwetsherziening een aanvang gemaakt.

Een voorstel van den heer **Van Wassenaer** om aan de behandeling van Hoofdstuk X [onderwijs] na afloop der algemeene beschouwingen de prioriteit te geven, werd hevig bestreden door de liberalen, doch ten slotte aangenomen met 44 tegen 40 stemmen.

De Rechterzijde stond tegenover de Linkerzijde; en de heer **Ruys**, nog niet hersteld van het ongeval dat hem onlangs getroffen heeft, was mede tegenwoordig op krukken. De heer van **Houten** stemde met de anti-liberalen: de heer **Heldt** had zich op het oogenblik der stemming „verwijderd." Door de vacature Assen miste de liberale partij één lid.

De Heer Heemskerk als Grondwetsherziener.

In verband met de thans aanvangende behandeling der Grondwets-herziening bevat *De Standaard* een even geestige als fraai gestileerde karakterschets van den minister **Heemskerk**, waaraan wij het volgende fragment ontleenen:

Heemskerk heeft in het Land niets achter zich. In bijna niet één district zou zijn candidatuur mogelijk zijn. Hij is van niet één partij en denkt er nog veel minder aan, om de formatie van een eigene partij te beproeven. Hij zaaide nooit noch pootte. Al de weelde, die bij zich verzamelde, was het ruikers snijden van bloemgewassen, die anderen geplant hadden; en schier uitsluitend op het rangschikken van de kleuren in het kleurige boeket richtte zich al het kunstgenie van zijn wisgeleerden geest.

Van Hogendorp gaf koers aan. Ze koers gaf Thorbecke, maar Heemskerk werpt op de eerste reede de beste het anker uit en zou, o, zoo in de wolken zijn, als hij de haven maar veilig binnenschoot en zijn schip kon laten opleggen in conservatie.

Van Hogendorp en Thorbecke hielden van varen, desnoods op avontuur uitgaan; de stormen waren hun element, en in het woeden der elementen bloak hun grootheid: maar Heemskerk vindt een plekje op strand" wel zoo aantrekkelijk als een clipper, die stampt in de branding.

In een vlot vaart ge het veiligst, en in zoo veilige wateren zou Heemskerk u liefst leiden.

Als er voor drukte maar weer rust, voor gisting stilheid komt, en men straks zich in de handen kan wrijven, denkende: „Zie zoo, dat is weer achter den rug gewerkt!", dan is een staatsman als Heemskerk, zelfs als het op Grondwetsherziening aankomt, o, zoo dankbaar en voldaan.

Voor lieden van zijn slag is het de vraag niet, of werkelijk de Grondwet principieel naar eisch van het nationaal belang herzien is; genoeg, zoo er maar een tamelijke, schappelijke Grondwetsherziening in het *Staatsblad* der Nederlanden kan geboekt. Maar juist daarom ontwikkelen zich bij zulk een man dan ook talenten van tactiek, waarin noch Van Hogendorp noch Thorbecke zich met hem meten kondent.

Waar de mannelijke karaktertrekken van den staatsman in hem ontbreken, zijn he, de vrouwelijke, die te schitterender in hem uikomen, en onder deze vrouwelijke uitnemendheden staat zijn onuitputtelijk geduld bovenaan. Waar zaagt ge ooit een vindingrijkheid aan de zijne gelijk, als het aankomt op het vinden van nieuwe uitwegen, het opsporen van nog verscholen zijpaden, of zelfs op het ontdekken van bedekte wegen, uitgegraven onder den grond?

Als de buffers aan onze locomotieven, bezit hij een schier nooit afnemende veerkracht, om, als er een stoot komt, geheel terug te krimpen, en straks, als de duw voorbij is, weer vanzelf in volle lengte uit te schieten.

Bijna niemand bezeert zich aan Heemskerk, zoo soepel glijdt hij op en neer; bij elke aanraking, die in botsing zou brengen en waar ieder ander staatsman, gewond in zijn eergevoel en gekwetst in besef van eigenwaarde, u den handschoen zou toewerpen, schaft Heemskerk zich een paar nog zachtere handschoenen aan, om u, als het weer op handslag komt, nóg zachter te bejegenen.

Hij schertst er wel onder door, en hij kan wel puntig zijn en u een guitig-gevoeligen speldeprik geven, „maar de speld der vrouw" met „het rapier van man" verwisselen, is een onvoorzichtigheid, die hij nimmer begaat.

Zijn kracht hangt niet aan het wapenrek, maar huist in de porseleinkast, en de bedaardheid, de voorzichtigheid en de omzichtigheid, waarmee hij de kostbare pullen en schalen weet te hanteeren, maken de zachtste vrouwenhand beschaamd.

En hierin *verdedt* men Heemskerk niet, maar *loet* hem veeleer.

Om op zijn manier een Grondwetsherzieninkje klaar te knutselen, zouden het erts van een Hogendorp en het staal van een Thorbecke u slechts in den weg zitten. Wie wil wat Heemskerk op het oog heeft, mag van geluk spreken, zoo hij Heemskerks meer vrouwelijk talent bezit.

BUITENLAND.

ROME.—Dagelijks kan men opmerken, hoe de Romeinsche Quaestie de Italiaansche Regeering in den weg zit. Geen daad kan verricht, geen woord zelfs ter gunste van den Paus gesproken worden, of de regeering dringen zijn in rep en roer. Als prins Bismarck aan een diner den lof van Leo XIII verkondigt, krijgen de *regierungsfreundliche* organen het op hun zenuwen. Zoo is de *Diritto* aan 't argumenteeren gegaan tegen de mogelijkheid, dat Bismarck iets van dien aard zou hebben *kunnen* zeggen, op een manier, die zelfs geliktgezinde bladen aanleiding geeft tot vreeslijkheid. De *Opinione* integendeel meent dat de handelwijze van den Kanselier een gevaar is voor Italië; Bismarck, zegt het blad, "maakt parade met zijn [illegible] betuigingen voor den Paus;" in één woord, men bewijst maar al te veel, dat het *j'y suis et j'y reste*, dat werd door de liberale overweldigers van Rome nog zoo dikwijls en nog zoo luide herhaald, elks [illegible] diep gewortelde overtuiging uitdrukt.

—De *Moniteur* bevat een [illegible] waardig artikel naar aanleiding van het jongste financieele debat in de Italiaansche Kamer. Het werd ingezonden door "een zeer hooggeplaatst persoon" en draagt ook alle sporen van inspiratie uit bevoegde bron.

In den loop der discussie was door den oud-minister Minghetti het Berlijnsche Congres ter sprake gebracht en had hij aan het progressistische Kabinet verweten, dat het bij die gelegenheid zich met ledige handen naar huis liet sturen, terwijl alle andere mogendheden het eene of andere voordeel wisten te bedingen. Terwijl Bismarck de politieke linzensoep verdeelde en daarbij Oostenrijk met **Bosnië** en **Herzegowina** bevredigde, Frankrijk met **Tunis**, Engeland met **Cyprus** en Rusland met het **protectoraat** over het door Rusland te stichten Bulgarije, kreeg Italië......niets! Waarom, zei Minghetti, heeft ook ons toenmalig ministerie-Cairoli niet door onzen gevolmachtigde te Berlijn, den heer Corti, aan Von Bismarck om een stuk van den Turkschen koek laten vragen? Dat verzuim is nimmer goed te maken.—[Cairoli schoof op zijn zetel onrustig heen en weer en toonde grooten lust om dezen uitval te pareeren; maar.... hij bedwong zich en—zweeg].

Waarom? Dat is het juist, wat de inzender van den *Moniteur* thans „onthult". Noch het Kabinet van '78, noch het tegenwoordige; noch Cairoli, noch Depretis, zegt hij, *kunnen* hierop antwoorden, wijl zij dan tot een voor hen zeer ongewenschte bekentenis zouden moeten komen. Italië was op dat Berlijnsche Congres geenszins zoo belangeloos als Minghetti beweerde; wel verre van *la politique des mains nettes* te volgen, heeft ook Corti om een heerlijk bordje linzensoep gevraagd, namelijk om *de erkenning van Rome als hoofdstad van Italië*, d. i. om *de diplomatieke en internationale bevestiging der voldongen feiten*. Corti, zegt de inzender, heeft feitelijk dien eisch gesteld; maar de Fransche gevolmachtigde, Waddington, alsmede de Oostenrijksche en zelfs prins Bismarck in eigen persoon verklaarden zoo kras mogelijk, dat zij niet alleen dit punt uit de beraadslaging zouden weren, maar dat zij, zoo het ter tafel kwam, onmiddellijk het Congres zouden verlaten. Zóó is het gekomen, dat Italië *niets* kreeg. Het had alle gelegenheid, om Tripoli of een ander stukje grond machtig te worden, voorbij laten gaan, in de hoop van de officieele sanctie op de berooving van den Paus te zullen verkrijgen, en nu kreeg het eenvoudig niets.

LONDEN [van 3 tot 13 April]. Het wets-ontwerp voor Ierland wordt behoudens eenige bijzondere punten ook door **Parnell** goedgekeurd. De triomf van Gladstone's voordracht schijnt, gelijk wij verleden week reeds mededeelden, verzekerd. In het Huis der Gemeenten was sinds menschenheugenis zoo groot een aantal belangstellenden niet samengestroomd; voor een plaats in de galerij werden 100 guldens geboden. Reeds bij zijne aankomst in het Huis ging er onder de [illegible] van toejuiching op, als [illegible] voor de Koningin zelve [illegible]. Was bij den [illegible] Minister-President [illegible] later [illegible] van zijn [illegible] verzwakt [illegible] de stem [illegible] vastheid en kracht, zoodat [illegible] den 25 minuten [illegible] bewonderswaardig [illegible] gewichtigste [illegible] kreeg. [illegible] het Iersche vraagstuk zal worden opgelost met [illegible] van een eigen Parlement met wetgevende en administratieve macht, [illegible] te [illegible] minderheid [illegible] te heerschen over [illegible] verder, zal Ierland [illegible] naar het [illegible] meer afvaardigen, en bijgevolg een Engeland [illegible] geen bemoeiing [illegible] op te [illegible].

Van de [illegible] Couranten is [illegible] de **Daily News** niet ingenomen met Gladstone's voorstellen; de [illegible] is in Engeland [illegible] van *Home Rule*.

PARIJS, [illegible] April. In de Fransche [illegible] van Gladstone [illegible]. Ofschoon eenige onderdeelen van het plan des ministers worden afgekeurd, is men met het geheel daarvan toch ingenomen.

—12 April. De Minister van Buitenl. Zaken heeft officieel aangekondigd, dat Frankrijks diplomatieke betrekkingen met Venezuela weder hervat zijn.

—De ministerieele baard-verordening treedt nu in 't Fransche leger in werking. Officieren en sergeants mogen elke soort van baard dragen, als het regimentsnummer op hun kraag er maar niet door bedekt wordt. Om nog iets willekeurigs over te houden is bepaald, dat knevels alleen niet mogen gedragen worden.

BRUSSEL.— De knoeierijen der liberalen omtrent het kiesrecht komen langzamerhand aan het licht. Thans zijn er van de kiezerslijst geschrapt: 114 algemeene, 131 provinciale en 122 Communale liberalen; de bevoegde rechters hebben 46 algemeene, 43 provinciale en 46 gemeentekiezers in hun rechten hersteld. De groote liberale kopstukken M. **Tesch**, kamerlid van Arlon, **Van der Kindere**, oud-Kamerlid van Brussel en M. **Lepage**, advocaat en gemeenteraadslid van Brussel, hebben een gerechtelijke aanzegging gekregen, dat zij tot nu toe onrechtvaardig kiezer zijn geweest. Zulk een uitspraak moet wel een bittere pil zijn geweest voor het Hof van Beroep, dat geheel en al uit liberale leden bestaat. Nog éne maand, en de uitslag der stembus gaat wellicht weer het lot van België beslissen.

NOTICIA.

Fiesta di Pascu

lo ta celebrar MAJAN den Iglesia di Sant. Ana [Otrobanda] coe un Misa Pontifical.

Candela.

Dia Martis pasar tabatin aki un principio di candela. Na un cas den caja grandi di Punda, poco despues di merdia, nan a observa koe schoorsteen di e cas-ai tabata kima; ma asina e noticia-ai tabata conocir, toer hende di den Punda. manera ta custumber di nos pueblo, a poera nan a jada sofoca e candela, lo ké nan a logra pronto afortunadamente. Na militarnan també, koe a jega na tempoe na e lugar di desgracia, tin di gradici e resultado feliz.

Calor.

Ta algun dia caba, foi despues di e poco awaceroe koe nos a haja, segun nos a bisa semana pasar, a sigi haci un calor insoportable, desconosir cerca nos den April. Apesar di un algun slag di donder, koe tabatin den curso di e simana-ai, nos atmósfera a keda mees cargar i nunke tempoe ta moestra na cwa, cordandones hopi di October. E poco awa, koe a cai, no a ai ees di papia di dié.—

¿Ta [illegible]?

Catolicanan na Brusellas a habri un suscricion pa [illegible] di nan school liber i [illegible]nan, koe ta costa nan [illegible]; i catolicanan [illegible] di Belgica ta haci [illegible] pa nan principio. Koe liberalnan ta jama "fingimento pa [illegible] pueblo contra ensenjansa neutral." Lo ké ta e liberalnan-ai, [illegible] lo busca en vano den henter Belgica un school, *un só*, koe ta [illegible] di nan amor pa nan principio. Ta mas di diez anja pasa koe nan a establece na Bruselas un sorto di *school modelo*, ma asina nan a haja nan na poder, nan a pone un ley pa carga gobiernoe coe dié. Esai ta nan sistema. Nan [illegible] ta [illegible] di libertad i mas libertad, un libertad pa nan só, pa nan [illegible] pueblo i probecha di dié. Si condicernan tabata [illegible] di [illegible], liberalnan lo no a risca [illegible] nan volencia asina aleuw: na conociendo nan [illegible], nan obediencia na leynan di nan gobiernoe, masko com arbitrario e leynan por ta, liberalnan ta primi nan na nan gustoe. Si, nos ta soporta, nos ta sufri pa nos tende nos persiguidornan mees canta nos alabanza [illegible].

Socialismo na Belgica.

Na fin di luna pasar i na principio di esaki, e tera-ai tabata teatro di toer sorto di baganunderia, ocasionar pa socialistanan, koe parce no ta keda satisfecho sino té ora nan no tin nada mas pa destrui, esta: té ora nan caba coe toer lo ké cai bao di nan manoe. Awor koe *buca a hoya-cabu* gobiernoe ta busca *pa dounel poz*. Despues di a doena ocasion pa e parti-ai extendé asina tantoe koe ta posibel, ocupando é solamente coe persecucion di clericalnan, violando toer ley di libertad i di husticia, awor koe ya Socialistanan a haci nan zanzanjanán na nan gustoe, awor gobiernoe kier traha un ley pa doena autoridad localnan mas poder pa stop e desordennan di socialistanan. Enfin; sikiera awor koe gobiernoe su cabez lo ta ocupar coe socialistanan, clericalnan por haja nan poco sosegar.

No ta nada divertido.

Algun dia pasar tres homber kier a bai un baile di máscara na Paris, bistir na pididor di limosma. Nan a loebida di compromete un sjers padilanti, i e ora-ai ningun cochero no kier a cohe nan, toemando nan pa berdadero pididor di limosma. Nan tabata obligar anto di bai na pia; ma, apenas nan a sali na caja, polies a cohenan. Kiko koe nan tabata papia, nan a toema nan pa pididor di limosma. Nan a ofrece pa doena prueba koe nan ta hende decente, ma e poliesnan a ninga bisando: "Pa boso pleizier nos lo no bai camna den frioe, pa mira esai." Ora e pober hombernan di baile a saca plaça, pa haci e poliesnan troca nan cordamentoe, e placanan tabata confiscar como placa probablemente hortar. Asina e pobernan a pasa nan anochi den fiscalaat, i té dia sigiente algun hende conocir a bai interveni pa nan pone nan na libertad. ¡Mal gracia!

BIJDRAGEN

tot de Geschiedenis van het R. K. Geloof in de Kolonie Curacao.

ARUBA (VIII.)

Men zegt, dat de bewoners van den Noordkant, d. i. van die plaats, welke boven is beschreven, zeer dikwijls bezocht werden door de inlandsche ziekte, die algemeen bekend is onder den naam van c a i n t u r a p r e t o e, of zwarte koorts. Door het veelvuldig bezoek dier doodelijke ziekte waren zij tot de overtuiging gekomen, dat het wonen ten Noorden vlak aan de zee hen in eene bijzondere dispositie stelde om het slachtoffer van de zwarte koorts te worden. Ten gevolge hiervan ging het opkomend geslacht althans zich meer Zuid-Westwaarts met ter woon neêrzetten, en allengskens bleef de Noordkant alleen het verblijf van de ouderen van dagen. Hoe lang deze verhuizingsperiode geduurd heeft, is moeielijk te gissen, doch dit is zeker, dat tijdens het bestuur van Domingo Bernardino Silvestre de plaats van de voorvaderen in het geloof nagenoeg verlaten was, en dat het daarom gevoeglijk werd geacht eene andere kerk te bouwen, die meer in de kom van de gemeente zou gelegen zijn. Drie personen moeten zich vooral met de uitvoering van dat plan hebben belast: Domingo Bernardino Silvestre, destijds bestuurder van de gemeente; Hendrik Alvarez, zoon van den overleden Miguel, en vermoedelijk Caspar Silvestre, broeder van Domingo Bernardino, dien hij later in het bestuursambt is opgevolgd. Deze drie mannen, met den geest van geloof, godsvrucht en naastenliefde bezield, hebben ter gemoetkoming van de geloovigen, die Zuid-West en op tamelijk verwijderen afstand van de Rozenkranskapel woonden, een nieuw kerkje opgetrokken ter plaatse, waar nu de kerk van St. Anna staat. Zij gaven aan dit tweede heiligdom den naam van "Iglesia de S. S. Ana" kerk van de H. Vrouwe Anna, doch in den loop der tijden werd het door sommigen ook "misa di Calvario," kerk van den Calvarieberg genoemd, omdat het gebouwd was aan den voet van den berg Boven . . . , die ten Weste van de St. Anna-kerk is gelegen.

Deze tweede kerk schijnt in den beginne een soort van bijkerk geweest te zijn; hoofdzakelijk diende zij om den geloovigen, die in haren omtrek woonden, het bijwonen van de godsdienstoefeningen gemakkelijker te maken. Hoewel geene authentieke bescheiden voor handen zijn, kan men toch met grond veronderstellen, dat Caspar Silvestre, broeder van den bestuurder Domingo Bernardino des Zondags in de kerk van de H. Anna de godsdienstoefening leidde, terwijl Domingo Bernardino als naar gewoonte in de Rozenkranskapel de godsdienstoefening verrichtte. Dit geldt de godsdienstoefening van 's morgens, want de namiddagsoefening met processie bleef vooralsnog in de Rozenkranskapel geschieden.

Zóó stond het met de Christengemeente van Aruba geschapen toen de Eerw. Pater *Cristobal de Quesada* in het jaar 1778 dit eiland aandeed en door de geloovigen verzocht, ja gesmeekt werd, om tijdens zijn oponthoud aldaar voor hen de heilige diensten te willen verrichten. Gedurende zijn verblijf van 12 dagen heeft deze ijverige Apostel bij afwisseling in beide kerken de H. Mis gelezen, de H. Sacramenten des doopsels, der H. Eucharistie en des Huwelijks toegediend, een pastoreel boek aangelegd, de authentieke akten van de inwijding der Rozenkranskapel en van de aanstelling des bestuurders verzameld, en vermoedelijk nog meer andere belangrijke diensten aan de gemeente bewezen, die niet in zijn boek vermeld staan. Na het vertrek van Pater Cristobal — men weet niet juist, hoe langen tijd daarna — moet op de geheiligde plek aan den Noordkant een droevig voorval hebben plaats gehad, dat de oude bewoners, de eerstellingen van Christus' kudde, geheel uitgeroeid heeft, en de Rozenkranskapel in verval deed geraken. Men verhaalt, dat op zekeren keer op Aruba een schip zou aangeland zijn, dat pokkenlijders aan boord had, of waarop zich pokkenlijders hadden bevonden. De bewoners aan den Noordkant, die hoofdzakelijk van de veeteelt leefden, hadden met de bemanning van dat schip vee tegen goederen geruild: onder die goederen zou zich een deken bevonden hebben, waarvan een pokkenlijder zich bediend had, en die de ziekte onder die menschen gebracht heeft. In korten tijd moeten alle ouden van dagen, die nog aan den Noordkant woonden, het slachtoffer van de doodelijke pokken geworden zijn, terwijl het overgebleven nakroost zijn behoud heeft gezocht in de vlucht en zich elders metterwoon is gaan vestigen, zonder ooit meer den moed te hebben noch lust te gevoelen om naar de plaats des onheils terug te keeren. De woningen van de gevallen slachtoffers werden allengs de prooi van den alles vernielenden tijd, en ook de Rozenkranskapel zou der vernieling zijn prijs gegeven, indien de missionarissen den meer Zuidelijken bewoners niet uitdrakkelijk hadden geboden haar in eere te houden en daarin als naar gewoonte op hooge feestdagen de plechtige processie te blijven houden. Het is zeer waarschijnlijk, dat ook Domingo Bernardino Silvestre het slachtoffer van deze ramp geworden is, en na zijnen dood het bestuur der gemeente is overgegaan op Caspar Silvestre, zijn broeder, die vermoedelijk reeds bij leven van Domingo Bernardino in de Kerk van de H. Anna de godsdienstoefeningen geleid had. De boven beschreven catastrophe was oorzaak, dat de gemeente zeer veel van haren eersten glans verloor, en eindelijk kort daarop door het overlijden van den bestuurder Caspar tot den meest deernis waardigen toestand verviel. Hiervan getuigt een fragment van het belangrijk bescheiden, dat de Eerw. Pater d e N i s, Religieus van de Orde van den H. Dominicus, in het jaar 1784 op Aruba achterliet.

Pater de Nis, klaarblijkelijk getroffen door de rampen, die de gemeente in de laatste jaren geteisterd hadden, stelde zich niet tevreden de hulp en troost te verleenen, die hij op het oogenblik verleenen kon, maar trad met den Heer Commandant in onderhandeling over de stichting van een klooster van den H. Dominicus. Door deze stichting meende de hulpvaardige Dominicaan in alle behoeften van de gemeente te voorzien, en haar, door een geregeld bestuur en onafgebroken bediening, in haren vorigen luister te kunnen herstellen. De Heer Commandant evenzeer van de dringende behoefte aan zulke eene stichting overtuigd, verleende den Eerw. Pater de Nis alle noodige volmacht en oorlof. Om echter ten spoedigste in de actueële behoefte der geloovigen te voorzien verzocht hij hem om middelerwijl een bestuurder als naar gewoonte aan te stellen, omdat zulks wegens overlijden van Caspar Silvestre, dringend noodzakelijk was. Het is jammer, dat slechts een fragment van het belangrijk stuk van Pater de Nis bewaard is gebleven, want dientengevolge is het niet bekend, om welke redenen de stichting van een Dominicaner klooster later niet verwezenlijkt is. Het bedoelde fragment luidt aldus:

Digo yo Fray Antonio de Nis Religioso Presbitero del Sagdo. Ordn. de Preds. Predr. Grâl; que haviendo llegado á esta Isla de Oruba el dia 4 de Junio, año 84 pª trancitar ala Preta. por el puerto de Cassaria, hasta llegar á la Villa de in. Carlos, hia entender en la fundacion de convto. del ordn. de Sto. Domingo el Sor. Comandante, dandome pa. hello todas sus facultadas y Licencias, me suplicó Eligiere un fiscal pª. cuido y custodia de la Iglesia Nombrada N Madre Sra. Sta. Anna, por ser pressisó y Necessario, por no aver, por fallecimiento de Gaspar Silvestre; assi mismo los vecinos Christianos y Naturales me lo comunicaron movidos de la decadencia y indesencia en que la Nacion..................

Vertaling.

Verklare ik Fr. Antonio de Nis, Religieus Priester van de Heilige Predikheeren-orde, Predicator Generalis: dat ik aangekomen zijnde op dit eiland van Aruba den vierden dag van Juni, het jaar 84, om verder door te gaan naar (Pretª?) langs de haven van [Cassaria?] tot ik zou aankomen aan de Villa (de in Carlos?) ben over de stichting van een klooster van den H. Dominicus den Heer Commandant gaan hooren, die mij daartoe alle zijne volmachten en oorlof gevende, mij verzocht dat ik eenen bestuurder zoude kiezen tot verzorging en bewaking van de kerk genoemd Onze H. Moeder, Vrouwe Anna, zij nde dit dringend en noodzakelijk, omdat er niemand was, tengevolge van het overlijden van Caspar Silvestre; evenzoo hebben de naburige Christenen en de Inboorlingen het mij medegedeeld bewogen door het verval en de wanorde waarin de natie.

Uit dit fragment blijkt, dat Caspar Silvestre het bestuur had uitgeoefend in de kerk van de Heilige Anna, en dat de Eerw. Pater de Nis uitgenoodigd en gesmeekt werd om eenen nieuwen fiscaal of bestuurder van die kerk aan te stellen: derhalve moet na de catastrophe de Rozenkranskapel verlaten en derzelver patronaat op de kerk van de H. Anna overgegaan zijn. Het is hier de plaats niet om te onderzoeken, of zulk een overgang van patronaat van de eene kerk op de andere rechtens kan geschieden: het is genoeg te weten, dat zulks in het onderhavige geval feitelijk geschied is. Nochtans hebben de Missionarissen, die later de gemeente van Aruba zijn komen bezoeken, niet geduld, dat de kerk van O. L. V. van den Rozenkrans, en de gewijde plaats, waaraan zulke dierbare herinneringen verbonden waren, geheel vergeten en der vernieling prijs gegeven zouden worden. Zij hebben verordend, dat de processie van den Rozenkrans, op den eersten Zondag van October, en op andere groote feestdagen, waarop het van oudsher gewoonte geweest was processie te houden, in en om de Rozenkranskapel zou blijven gehouden worden. Door deze verordening bleef de inzondenlijking van de kapel des H. Rozenkrans verzekerd, en de heilige plek, die de bakermat van de christelijke godsdienst geweest was, bleef daardoor in eere. Langen tijd heeft onder de ouden van het Noorddistrict de gewoonte bestaan, dat zoo dikwijls zij die gezegende plaats voorbijgingen, hetzij om te gaan visschen, hetzij om zout te garen aan de zee of om hout te kappen in de bosschen, zij het hoofd ontdekten en een gebed lazen ter eere van de Koningin des H. Rozenkrans of tot lafenis der geloovige zielen, die daar 's Heeren komst verbeiden.

In dezen toestand bevond zich de christengemeente, toen de ouden van dagen uit het Noorddistrict, aan wie de meeste bijzonderheden in dit verhaal voorkomende te danken zijn, het eerste levenslicht aanschouwden. Sedert het vertrek van den Pater Dominicaan Antonius de Nis was de gemeente nog bezocht en tijdelijk bediend geworden door:

Den Eerw. Fr. J u a n P e d r o d e l a F u e n t e ten jare 1786, 1791 en 1793.

J o a n n i s J o s e p h u s P i r o v a n o, missionarius Apostolicus in insula de Curazao, ten jare 1791.

Fr. T h e o d o r u s B r a n t s, missionarius de propaganda, ten jare 1793.

J a c o b u s S c h i n c k, Praefectus Missionis, ten jare 1797 en vervolgens om de twee jaren tot aan 1809.

Deze laatste leeft in de herinnering van de bewoners van het Noorddistrict voort, omdat hij aan alle hoogbejaarden, die nog in leven zijn, de heilige Sacramenten des Doopsels en des Vormsels heeft

toegediend. Volgens de getuigenis dier hoogbejaarden was de toestand van de gemeente, zooals boven beschreven is. De kerk van Santa Ana, oorspronkelijk bijkerk, werd later als hoofdkerk gebruikt, en toen der tijd bestuurd door **Andres Tromp**, terwijl de Rozenkranskapel bestemd bleef om op den eersten Zondag van October, den feestdag van den Allerh. Rozenkrans, en op andere hooge feestdagen, vooral op de hooge feestdagen van Maria, plechtige processie te houden. Als opkomend jongeling heeft de 92-jarige grijsaard, van wien in den loop van dit verhaal reeds melding gemaakt is, de processie om de Rozenkranskapel bijgewoond, en zelfs de eer gehad het processiekruis met den Varol—lantaarn— te vergezellen. Als eene dankbare hulde aan dezen braven grijsaard gebracht diene de vermelding, dat hij, ondanks zijn hoogen ouderdom, zijne verzwakte krachten nog heeft willen inspannen, om den schrijver van dit verhaal persoonlijk te vergezellen naar de plaats, die eertijds aan de Koningin van den H. Rozenkrans was toegewijd. en hem de aanwijzingen en verklaringen te doen, die noodig waren, om een eenigzins duidelijk begrip van den toestand der eerste Christenen van Aruba te vormen.

Revista del Mercado.

NEW-YORK, April 7, 1886.

Azúcar. — (Mercado quieto).		
Cuba-Mascabado	4 @	5 1/16
idem Centrífugo	5 @	5¼
Pt° Rico	4 5/16 @	5
Aloe (Quieto.)	@	4¼
Brazilete.		
Delgado	20 @	25
Grueso	$ 25 @	30
Café. (Existencia 23,100 sacos. Mercado firme.)		
MARACAIBO.		
Trujillo	8 @	8¼
Boconó	8 @	9¼
Mérida	9 @	12
Cúcuta	9 @	10¼
Clases extra	11 @	12¼
SABANILLA. (Existencia 5,170 sacos. Mercado firme).		
Ordinario	8 @	8¼
Regular	9 @	9¼
Bueno	9¼ @	10
Superior	10¼ @	10¼
Clases extras	11 @	13
LA GUAIRA, CARÁCAS Y Pt° CABELLO. (Existencia 13,800 sacos. Mercado firme).		
Trillado	8 @	9
Descerezado	9¼ @	12
CORO	@	7¼
CIUDAD BOLIVAR	9 @	11
Bálsamo Tolú	27 @	29
Bálsamo Copaiba	27 @	29
Cueros de chivo. (Quieto.)		
Coro escojidos 1ª	@	56
Coro escojidos 2ª	@	36
Coro escojidos 3ª	@	36
Maracaibo (Quieto)	@	30
Rio Hacha sin los pequeños	@	34
La Guaira & Pt° Cabello	28 @	29
Cueros de venado. (Quieto.)		
Orinoco	23¼ @	24
La Guaira	27 @	28
Pt° Cabello	26 @	
Cueros de Res. (Mercado quieto).		
Dulces La Guaira	@	16¼
„ Pt° Cabello	@	18¼
Salados	@	14
MARACAIBO. (Quieto.)		
Dulces	16¼ @	17
Salados	13¼ @	
SABANILLA, sin escojer	16¼ @	17
BOGOTÁ, idem	19 @	19¼
RIO HACHA, sin escojer	@	14
ORINOCO, sin escojer	@	20
Pto. PLATA	@	15
Caucho. (Mercado firme).		
Pará fino	67 @	68
„ ordinario	49 @	50
Cacao. (Quieto).		
Maracaibo	22 @	23
Carácas	18 @	19
Dividivi de Curazao. (Sin demanda)	$ 30 @	40
Maracaibo	@	35
Hueso. (por 2,000 lbs.)	@	24
Lana. (Quieto.)	9 @	11
Miel de Abeja.		
de Cuba, por Galon en depósito	42 @	43
de St° Domingo. „ „	39 @	40
Palo de Mora. (Mercado firme.)		
Maracaibo	17.00 @	18.00
Sabanilla	@	19.00
Zarrapia. (Sin demanda.)	@	1.25

CAMBIOS. ☞ El cambio en Paris sobre Lóndres está hoy á fr 25.15.

Sobre Lóndres	Letras Banqueras	á 3 d	v $	@	4 89
id.	„	„ 60	„	@	4 87
Sobre Paris,	„	„ 3	„ fres	@	5 12¼
id.	„	„ 60	„ „	@	5 15¼
Sobre Hamburgo „	„	„ 3	„ M.	@	96¼
id.	„	„ 60	„ „	@	95¼

MOVIMIENTO MARITIMO.

(*De la Oficina-Maritima*).

ENTRADAS.

Abril 17.

Balaudra holandesa *María Eliza*, de Aruba, en lastre.

Abril 18.

Balandra holandesa *Esperiencia*, de Bonaire, carga: carbón, leña y chivos.
Balandra venezolana *Isabel*, de Pto. Cabello, en lastre.
Balandra holandesa *Zephyr*, de Bonaire, carga: carbón y leña.
Balandra holandesa *Nevermind*, de Bonaire, carga: carbón y leña.

Abril 19.

Balandra holandesa *Gezaghebber van Romondt*, de Bonaire, carga: carbón y leña.

Abril 20.

Goleta holandesa *Leonor*, de Sto. Domingo, en lastre.
Balandra holandesa *San Juan*, de Bonaire, carga: carbón y leña.
Goleta colombiana *Kelly*, de Rio Hacha, carga: huesos.
Vapor aleman *Allemannia*, de Hamburgo, Havre, San Thomas, Sto. Domingo, La Guaira y Pto. Cabello, carga: 560 bultos para ésta y 590 para Maracaibo.

Abril 21.

Balandra holandesa *Amistad*, de Bonaire, carga: carbon, leña, carneros y chivos.
Vapor inglés *Editor*, de Europa, via Barbados, Trinidad, La Guaira y Pto. Cabello, carga: 199 bultos para ésta y 259 para Maracaibo.

Abril 23.

Balandra holandesa *Clemencia*, de Bonaire, carga carneros, carbon y leña.

Abril 24.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, de Bonaire, carga carbon y leña.
Balandra holandesa *Zilia*, de Bonaire, carga carbon, leña y chivos.
Balandra holandesa *Notemas*, de Bonaire, carga carbon y leña.

SALIDAS.

Abril 18.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, para Bonaire.
Vapor americano *Maracaibo*, pª Maracaibo.
Goleta holandesa *Blanca Francisca*, para Bonaire.
Balandra holandesa *María Eliza*, pª Aruba.

Abril 19.

Goleta holandesa *Minerva*, para Aruba.
Goleta holandesa *Transit*, para Bonaire.

Abril 20.

Balandra holandesa *Nevermind*, pª Bonaire.
Balandra holandesa *Zephyr*, para Bonaire.
Balandra holandesa *Experiencia*, para Bonaire.

Abril 21.

Balandra holandesa *Gezaghebber van Romondt* para Bonaire.
Vapor aleman *Allemannia* para Sabanilla y Cartagena.
Goleta colombiana *Mauricia* para Rio Hacha

Abril 22, 23,

Vapor inglés *Editor*, para Sabanilla, Cartagena y Colón.
Goleta holandesa *9 de Agosto*, para La Vela de Coro.
Balandra holandesa *San Juan*, pª Bonaire.
Balandra holandesa *Amistad*, para Bonaire.
Balandra venezolana *Germina*, para Pto. Cabello.
Goleta inglesa *Willigton*, pª San Eutaquio,

PARA PARTIR.

Goleta holandesa *Perseverancia*, hoy para San Pedro de Macoris.
Goleta holandesa *Leonor*, el 27 del presente para Santo Domingo.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van Gouden en Zilveren voorwerpen, beleend bij de Spaar- en Beleenbank van 1 Juli t/m 31 December 1883, onder Nos. 9575 S t/m 3865 T, zal plaats hebben op DONDERDAG den 13 Mei a. s. en volgende dagen.
Belanghebbenden worden verzocht, den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der interesten.

Curaçao 21 April 1886.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO.

Beendementoe na fiendisji di *Preendanan* koe tien plaka fiá riba nan na Spaar- i Beleenbank. está eosnan fo di 1e di Juli té 31 di December di 1883, di N° 9575 S, té 3865 T. lo tien loega *Djaweebs* dia 13 di Mei koe ta bini i dianan koe ta sigui.
Ta pidi esnan koe debe riba e preendanan aí di paga nan interes afin di evita nan bendemeentoe:

Corsouw 21 di April 1886.

President,
M. P. CURIEL.

PROSPECTO.

Aumentande cada dia las necesidades de la Casa de Beneficencia, así como las del Manicomio de nueva creacion, ocurre tambien la necesidad de dar ensanche a la Loteria, por lo que la Administracion presenta el prospecto que aparece en este número, para el sorteo que se celebrará el 16 de Mayo próximo venidero, elevándose el premio mayor á $ 2000, i en la misma proporcion el precio de los billetes.

Hé aquí la distribucion de premios:

1	premio	de	$ 2.000
1	id	de	„ 400
2	id	de	„ 100
2	id	de	„ 50
4	id	de	„ 25
15	id	de	„ 10
160	id	de	„ 5

Aproximaciones:

al 1er. premio	2	de á	$ 16
al 2° id	2	de á	„ 10
á los dos de	100	de á	„ 5

Esperamos que el público acojerá esta mejora de un modo espléndido.

El Administrador,
ANTONIO GERALDINO.

Santo Domingo Marzo 17 de 1886.

Impr. de la Libreria de A. Bethencourt é hijos